

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

โลกมีแต่ความสกปรกโสम्म

นี่ก็ฟังผ่านจากโนนสะอาดไป สร้างตึกใหญ่ นั่งรถผ่านไปก็เห็นเขาเขียนหลวงตามหาบัว ไม่ทราบเขียนหาอะไร เราไม่เคยสนใจกับสิ่งเหล่านี้ ที่เขาเขียนเขาเขียนลับหลังนะ เราบอกแล้วว่าอย่ามายุงๆ มันมีอยู่เรื่อยๆ อย่างรถยนต์ก็เหมือนกันบริจาคโดย...รถส่งคนไข้โรงพยาบาลต่างๆ เพราะมันมากต่อมาก รถนี้เป็นร้อยๆ คันไม่ใช่ธรรมดาหลายร้อยคัน รถเขาเรียกแอมบูแลนซ์หรืออะไร รถโรงพยาบาลต่างๆ เขาเขียนใส่ข้างจนได้ เราบอกไม่จำเป็นแต่เขาก็เขียนจนได้นั้นแหละ

ตึกที่โนนสะอาดเขาเขียนหลวงตามหาบัว นั้น ๒๒ ล้าน อีกหลัง ๘ ล้าน พอตีเป็น ๓๐ ล้าน มีอยู่สองหลัง สร้างหลังเล็กเสร็จแล้วก็ขึ้นหลังใหญ่ โนนสะอาด ดูว่าให้กำแพงด้วย ให้หมดเลย หมออ้วนเป็นหมอรับใช้ในวัดนี้เป็นประจำ เอะอะสั่งอะไรๆ ต้องหมออ้วนสั่งทั้งนั้นๆ เลย คอยให้ความสะดวก เราเลยว่าซัดซ้องอะไรให้บอกมาเราจะให้ เขาไม่กล้าบอก เปิดโอกาสเท่าไรก็ไม่กล้าบอกๆ สุดท้ายเราก็ได้เข้าตามห้องทำงานโรงพยาบาลห้องต่างๆ ไปไล่เบี่ยเอาเลย เครื่องมือจำเป็นอะไรๆ ไล่เบี่ย จำเป็นอะไรๆ ก็เอาออกมาๆ แล้วให้สั่ง เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลโนนสะอาดรู้สึกจะได้มากกว่าเพื่อน ไม่ใช่โรงพยาบาลখনะ เราเป็นผู้ให้เอง ถ้ามหาไรก็ไม่กล้าตอบเราเลย เข้าตามห้องเลย ห้องต่างๆ จำเป็นอะไรๆ สั่งออกมาเลย

อย่างตึกนี้ก็เหมือนกัน ตึกใหญ่ทั้งสองหลังนี้ เรอบงการเองเลยเทียว คือเขาเกรงใจมาก หมอนี้เป็นหมอรับใช้ทางวัดนี้มาประจำ ไม่ว่าจะโรงพยาบาลใดมีความจำเป็นอะไรๆ ต้องติดต่อมาทางนี้ ทางนี้ก็ต้องสั่งทางหมออ้วนไปหมดเลย แม้ที่สุดทางเวียงจันทน์เกี่ยวกับตาก็เหมือนกัน หมออ้วนรับหมดเลย โรงพยาบาลเวียงจันทน์เกี่ยวกับตาก็อย่างอื่นๆ ผู้นี้หนักมากอยู่เราจึงอนุเคราะห์ ในส่วนที่ควรอนุเคราะห์ก็ให้ๆ อย่างตึกที่เขาเขียนไว้ตัวใหญ่ๆ หลวงตามหาบัว นี้ นั่นก็เราละสร้างให้ แต่ไม่ต้องการ เอามาเขียนหาอะไร โมโห..เรา พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชทรงบำเพ็ญ ก็ไม่เห็นได้ติดประกาศอะไรเลย จนถึงขั้นสลบไสลจึงได้ตรัสรู้ว่าไงพระพุทธเจ้า ไม่เห็นโฆษณาให้ใครติดประกาศ

วันนี้ก็ต้องไปโรงพยาบาล คือวันราชการจะไปโรงพยาบาลโรจน์โรจน์นี่เรื่อยไป ถ้าวันเสาร์วันอาทิตย์มักจะไปตามวัด วันราชการไปตามโรงพยาบาลต่างๆ เมื่อวานนี้ก็ไปโรงพยาบาลภูพาน พอเดือนขึ้นปีก็ไปเลยไปให้โรงพยาบาลภูพาน อยู่ลึกลงๆ กลางเขา เราก็ได้ไปช่วย ช่วยหลายอย่างเหมือนกันโรงพยาบาลนี้ จากนั้นมาก็

หนุอาหารการกินตลอดมา ไปทางสี่แยกสมเด็จก็ใช้ โรงพยาบาลสมเด็จ ไปทาง
กาฬสินธุ์ ช่วยไปหมด โรงพยาบาลทางกาฬสินธุ์รู้สึกจะมากกว่าเพื่อน น่าจะขาดแคลน
มากอยู่ ที่มาติดต่อกองตั้ง พระท่านจดไว้เรียบร้อยวันไหนโรงไหนมาๆ โรงไหนอยู่
จังหวัดไหนก็รู้หมด กาฬสินธุ์รู้สึกจะขาดแคลนมากอยู่ โรงพยาบาลอำเภอต่างๆ ใน
จังหวัดนั้นมากกว่าเพื่อน ส่วนตัวจังหวัดไม่มาละ อำเภอของจังหวัดนั้นๆ มาอยู่เสมอ

เราจัดมาไว้เต็มตลอดนะ เขาน้ำตาลจะขาดตลาด อู๊ย เราไม่ได้เอามากมาย
อะไรนักพอจะกลัวขาดตลาด เขาซื้อกันทั้งโลกกลัวขาดตลาดอะไร ประสาวัดป่าบ้าน
ตาดมาเอาก็ถึงจะขาดตลาดได้ไง ชูเขา คือเราไปเอามาแต่ละครั้งนี่ฟาดเต็มรถมาเลย
ไม่ใช่บ่อยๆ กระสอบละ ๕๐ กิโล โรงไหนมาให้โรงละกระสอบๆ ทุกโรง เวลาไปก็เต็ม
น้ำมันให้ทุกคันรถ เต็มถังๆ ให้หมดเลย นี่ละเราอนุเคราะห์โลก มันเป็นอยู่ในหัวใจนี่

พูดจริงๆ ก็ไม่เคยคิดเคยคาดว่ามันจะรู้จะเห็นจะเป็น มันรู้มันเห็นมันเป็นขึ้นมา
ก็พูดตามหลักความจริงจะผิดไปไหน พอจะว่าไอ้ว่าอวด ไอ้ว่าอวดอะไรก็เอาความจริง
ออกมาพูด พระพุทธเจ้าสอนโลกก็เอาความจริงมาสอน อันนี้สอนโลกหรือสอนใครก็
ตามก็เอาความจริงมาสอนจากธรรมอันเดียวกันจะผิดไปไหน มันเป็นอยู่เรื่อยนะจิต
ทางนี้ได้ตบเอาไว้ คือว่าขัดต่อธรรม คือธรรมจะออกเลยๆ อันหนึ่งโลกมันหนาแน่น
สกปรกมากต่อมาก เหมือนคลื่นมหาสมุทร คลื่นความสกปรกของกิเลส ธรรมตันไว้ๆ

ทีนี้เวลาธรรมจะออกเราปิดเอาไว้ไม่ให้ออก ถ้าเปิดออกรับกันกับคลื่นของ
กิเลสนี้โลกแตก พูดจริงๆ นะ หลวงตาบัวนี่ละจะออก โลกแตกโลกชาวพุทธ
เมืองไทยเรา จิตใจมันมีแต่ความสกปรกโสมมเต็มบ้านเต็มเมือง เอาธรรมจับมัน
ดูไม่ได้นะ พูดให้มันชัดเจนเสียบ้าง นี่ละเราก็ไม่เคยรู้เคยเห็นเคยเป็น เวลามันเป็น
ขึ้นมามันก็เป็นมันก็เห็นอยู่อย่างนั้นปิดไม่ได้จะว่าไง เหมือนอย่างตาเราเห็นอยู่นี้มี
หรือไม่มี นี่ละความรู้ที่มันออกไปเป็นแบบนั้น มองดูโลกมีแต่ความสกปรกโสมม จะกัด
จะฉีกกันด้วยวิธีการต่างๆ ล้วนแล้วแต่เรื่องของกิเลส ธรรมไม่มีเลย นี่ที่มันสวดสังเวช

เพราะฉะนั้นถึงว่าเอาเสียบ้าง วงราชการต่างๆ พวกนี้พวกตะกตะกตะก
เหมือนปล่อยหมาเข้าถาน ถ้าได้ปล่อยเข้าถานจับหางดึงออกหางขาดมันไม่ยอมออก
มันยังไม่อึด แล้วไม่อึดตลอด ตายอยู่ในถานนั่นด้วยนะพวกนี้นะพวกวงราชการต่างๆ
ท้องเป้งๆ สะแตกตับอดประชาชน นี่ละเปิดออกให้ฟังเสียชัดเจน เอา ใครจะคอ
หลวงตาบัวไปตัด ตัด ก็มีรูอยู่ในหัวใจนี้ จะให้ว่าไง ปิดไม่อยู่ ถึงเวลาเปิดเปิดอย่างนี้
แหละจะให้ว่าไง

ถ้าไม่เปิดก็รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็นธรรมตา ไม่ได้เป็นอารมณ์และไม่ได้
ข้องแวกกับผู้ใด ไปหนักกับผู้ใด ยกโทษยกกรรมผู้ใด ไม่มี ว่าไปตามหลักความจริง

อย่างนี้ จึงเรียกว่าธรรมเสมอ มันสกปรกขนาดนั้น เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ เมือง พุทธหรือเมืองเปรตเมืองผี เมืองกินไม่อิ่มไม่พอ เมืองหมาเข้าถ่าน เมืองไทยเราในเวลา นี้ ตัวใหญ่ๆ ในวงราชการพาเป็น ตับปอดประชาชนจนจะไม่มีเหลือ ถ้าใครได้เข้าถ่าน แล้วจับทางดึงออก ทางขาดมันไม่ยอมออกพวกนี้นะ เหมือนปล่อยหมาเข้าถ่าน เลอะ เทอะขนาดนั้นละ สกปรกมาก เอาธรรมจับมันดูกันไม่ได้เลย

นี่เปิดเต็มทีในหัวใจเราไม่มีอย่างนั้น สะอาดเต็มที่ครอบโลกธาตุ จึงได้กลับมา พุดละซี เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย พุดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ ๙ ปีเต็มๆ ตั้งแต่ พรรษา ๗ พอหยุดจากการเรียนแล้วปีก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มันเลย หามรรคหาผล จริงๆ ไม่ใช่หาธรรมดา อ่านมรรคผลนิพพานอ่านอยู่มันก็ยังสงสัย ส่วนใหญ่เชื่อ ส่วนย่อยมันแบ่งกัน มรรคผลมีหรือไม่มีนา นานอยู่อย่างนั้น หาด้วยยืนยัน หาผู้ยืนยัน ท่านผู้ใดจะมายืนยันมรรคผลนิพพานยังมีอยู่แล้ว เราจะกราบไหว้มอบกายถวายตัวแก่ ท่านผู้นั้น แล้วที่นี้เราจะเอาตายเข้าว่าเลย นี่ละที่มันเอากันเอาอย่างนี้

เข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันท่านก็กางเรดาร์ไว้เลย เปรี้ยงทันทีเลย เราลืมเมื่อไร ท่านมาหาอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ขึ้นเลย เปรี้ยงๆ คือท่านกางเรดาร์ไว้ รับกับเจตนาของเราที่ไปอย่างแรงกล้าต่อมรรคผลนิพพาน หาความจริงอย่างนั้น หา ท่านผู้ตัดสินเป็นผู้ยืนยันที่เราจะสละชีวิตเพื่อมรรคผลนิพพานคือใคร นั่น พอเข้าไปหา ท่านท่านก็กางเรดาร์แล้วก็ใส่เปรี้ยงรับกันเลย ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ แล้วก็ชี้ ไป ต้นไม้ภูเขาไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน เอาแล้วนะ

ชี้ทั่วแดนโลกธาตุไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้กิเลสแท้อยู่ที่ใจ นั่นลงที่นั่น เอา ให้ท่านบุกเบิกตรงนี้ขึ้นมา ท่านจะได้รู้ได้เห็นสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดภายในใจด้วยจิตต ภาวนา เราลืมเมื่อไร ท่านใส่เปรี้ยงๆ หมดที่ว่าสงสัยมรรคผลนิพพาน ทั้งๆ ที่กิเลสมี อยู่ในหัวใจ มันน่าจะสงสัยมรรคผลนิพพาน เปิดหมดเลย นั่นละมันถึงได้สละชีวิตจิตใจ เต็มเม็ดเต็มหน่วย เอาจนจะเป็นจะตายก็เคยพูดแล้ว บางแห่งเขาตีเกราะประชุมไปดู เขาว่าเราตายแล้วอยู่ในป่าในเขา ที่อื่นเราก็ทำ แต่เมื่อเขาไม่ตีเกราะไม่ประกาศโฆษณา ต่อกันเกี่ยวกับเรื่องของเราที่อดข้าวไม่ฉันจ้งหจ้งหจ้งนั้น เขาประกาศนะ

ผู้ใหญ่บ้านเขาตีเกราะประชุมกันกลางคืน ใครเห็นว่ายังงใจพระองค์นี้นะ มาอยู่กับเรากี่เดือนแล้วนี้ไม่ทราบก็วันด้อมๆ มาบิณฑบาตที่หนึ่ง หายเจียบๆ อยู่อย่างนี้มา นานแล้ว ท่านไม่ตายแล้วหรือ พวกเรากินวันละสามมื้อสี่มื้อยังทะเลาะกัน นี่ท่านก็วัน ท่านถึงด้อมๆมา ถ้าท่านไม่ตายท่านไม่โมโหโโสอยู่หรือ ไปดูนะ ว่าอย่างนี้ผู้ใหญ่บ้าน แต่ก็มีข้อแม้อันหนึ่งไปให้ระวังนะ พระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดา เป็นมหานะ ไปดีไม่ดี ท่านจะเขกหน้าผากเอา ส่วนผู้ใหญ่บ้านไม่ไป กลัวท่านว่าอย่างนั้น คือเวลาท่านมา

บิณฑบาตดูลักษณะท่าทางน่ากลัว ทีนี้เปิดออกมาละ เขาบอกว่าท่านเดินมาบิณฑบาตดู ลักษณะท่าทางน่ากลัว เราก็ไม่พูดกับใครละ แต่เขาบอกว่าน่ากลัว ผู้ใหญ่บ้านบอกเรา ไม่ไป เราไม่ลืม ที่เขาทำอะไรเราก็บอกตามความจริง เขาทำอย่างนั้นจริงๆ

นี่ละความสละชีวิต ตั้งแต่ได้รับโอวาทถึงใจจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นแล้วเอาตาย เข้าว่าเลย อย่างไรให้ได้มรรคผลนิพพานในชาตินี้ ให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ อย่างอื่นไม่เป็น เอาตายเข้าว่าเลย นั่น เพราะฉะนั้นมันถึงได้หนักละซีเรื่องความพากความ เพียร ขนาดชาติเกระะประชุมเขาว่าเราตาย นั่นละอำนาจแห่งความอุตสาหะพยายาม ความสละเป็นสละตายต่อมรรคผลนิพพานด้วยความชอบธรรม มันก็ถูกละซีความชอบธรรม ปฏิบัติถูกต้อง ตามธรรม สละชีวิตจิตใจด้วยความเป็นธรรมๆ ไม่ผิดพลาด ไม่เสียหาย ผลก็ได้มาเป็นลำดับจนกระทั่งเป็นที่พอใจ

สุดท้ายก็ฟ้าดินถล่ม วาระสุดท้ายฟ้าดินถล่มบนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ ลืมเมื่อไร บอกจนกระทั่งเวล่ำเวลา เพราะมันถึงใจทุกอย่าง หัวทิ่มเป้งเลยมาดูนาฬิกา พอเรื่องราวที่ฟ้าดินถล่มสงบลงไปแล้วจึงมาดูนาฬิกาหัวทิ่มพอดี วันทีนั้นเราไม่รู้ เขาไปเทียบกัน ความจริงมันเป็นแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๖ ตอนเช้ามาก็ ๑๕ ค่ำ แรม ๑๔ ค่ำเดือน ๖ วัน ตอนเช้ามาก็เป็นวันดับเดือน ๖ ๒๔๙๓ เขามาเทียบนาฬิกาว่าตรงกับวันที่ ๑๕ เราก็เลยว่าตามเขา แต่หลักความจริงที่เราจำได้ก็คือแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๖

นั่นละข้าศึกตัวใหญ่ๆ ที่พาให้เราเป็นเราตายไม่หยุดไม่ถอยคือกิเลส ตัวนี้หนักมากทีเดียว ไม่มีอะไรหนัก โลกอันนี้ไม่มีอะไรหนักเกินกิเลส ฉลาดแหลมคมเกินกิเลส เพราะฉะนั้นการรบกับกิเลสจึงหนักมาก เวลากิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วแก่ท่านผู้ใด ท่านจึงว่า วุสิต์ พุทฺทมจริย์ กตฺ กรณียํ นาปรํ อิตฺถตฺตยาตติ ปชานาติ พรหมจรรยํได้ อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำก็คือการแก้กิเลส อยู่จบก็คือว่าฆ่ากิเลสจบลงไปเรียบร้อยแล้ว งานอื่นใดที่ยิ่งกว่านี้ไม่มี มีงานฆ่ากิเลสเท่านั้นได้เสร็จสิ้นลงไปเรียบร้อยแล้ว นั่นประกาศวาระสุดท้ายของท่านผู้ปฏิบัติธรรม ได้ฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ จากนั้นมาไม่เห็นมีข้าศึกอะไร ไม่มี มีกิเลสเท่านั้น

ถ้าว่าสมมุติ กิเลสเป็นยอดสมมุติ กิเลสขาดลงไปแล้วไม่มีสมมุติอันใดเข้าไป แฝงใจ แทรกใจ แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยปรากฏว่าได้เอะใจว่าอ้าว ก็นี้กว่าเรื่องราว มันเสร็จสิ้นลงไปแล้วกิเลสมันโผเมมาจากไหนมันถึงมาปรากฏนี้ไม่เคยมี จึงเรียกว่าสิ้น จะทำอะไรให้มีขึ้นมาก็ไม่มีจึงเรียกว่าสิ้น อย่างกิริยาท่าทางที่แสดงออกมานี้เหมือนจะ กัดจะฉีกอะไรก็ตาม ก็มีแต่พลังของธรรมๆ กิเลสไม่มี แล้วจะเอาโทษมาจากไหน ไม่มี มันเปิดอยู่ในหัวใจ โทษไม่มีทำอะไรให้มีโทษก็ไม่เป็น เพราะไม่มีโทษ ออกแต่คุณแต่ธรรมล้วนๆ ออกมานี้

นี่ละการปฏิบัติธรรม ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าแล้วจะจำ
ขึ้นมาอย่างที่ว่า ใครไปคาดไปคิดเมื่อไร มันก็เป็นขึ้นมาได้ ทีนี้เวลาเป็นขึ้นมาแล้วมันรู้
มันเห็นเต็มหัวใจจะไม่ให้พูดได้อย่างไร รู้ก็รู้เต็มหัวใจ เห็นเต็มหัวใจ ทุกอย่างเต็มอยู่ใน
หัวใจ ประกาศลั่นอยู่ในหัวใจทำไมจะออกไม่ได้ละ เวลามันไม่รู้มันออกไม่ได้ก็มันไม่
มี เวลามันมีจะให้ยังไง มันมีเท่าไรมันก็ออกได้ทั้งนั้น ๆ เรื่องธรรมพระพุทธเจ้า ให้
พากันปฏิบัตินะ เวลานี้เมืองไทยเราเมืองพุทธมันมีแต่เมืองส้วมเมืองถ่าน มันไม่มีอรรถ
มีธรรมแทรกอยู่ในหัวใจ

พูดแล้วเราสลดสังเวช จึงได้พูดว่าสกปรกที่สุดคือเมืองไทยเราที่เป็นเมืองพุทธ
มันพุทธอะไรจึงเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่เอาเรื่องพระพุทธเจ้าไปประกาศว่าเป็นเมืองพุทธเรา
ก็ไม่ว่าอะไร อันนี้ว่าเป็นเมืองพุทธ ถือพุทธศาสนา แล้วมันเป็นอะไรพุทธศาสนากับ
ความเป็นของอยู่ชาวไทยเราที่ปัญญาตนว่าเป็นพุทธ มันเหมือนเปรตเหมือนผี
เหมือนยักษ์เหมือนมาร เลวร้ายยิ่งกว่าเมืองเขาไม่มีพุทธเสียอีก มันน่าทุเรศนะ สกปรก
มากที่สุดเมืองพุทธเรา ไม่มีใครหันหน้าเข้าอรรถเข้าธรรม โอ้อ่าพุฟามีแต่เรื่องกิเลส
ทั้งนั้น

อย่างแต่งตัวเต็มยศออกมา ผู้ใหญ่จุ่มสูไม่ได้ แต่งตัวเต็มยศออกมาผู้ใหญ่จุ่ม
สูไม่ได้ เข้าใจไหม ปลัดอำเภอคำชะอีเขาว่า ผู้ใหญ่จุ่มเวลาแต่งตัวข้าหลวงสูไม่ได้ แต่
เวลาเขียนหนังสือเหมือนไก่เขี่ย อันนี้มันก็แบบเดียวกันแต่งตัวผู้ใหญ่จุ่มสูไม่ได้
เมืองไทยเรานี่ แต่งตัวนี้เก่งกว่าผู้ใหญ่จุ่ม สูไม่ได้ แต่เวลาความประพฤติเหมือนไก่เขี่ย
ความประพฤติเหมือนไก่เขี่ยมันดูไม่ได้นะ แล้วก็เอามาให้เราอ่านเราเองเราก็อ่านไม่
ออก ต้องอ่านว่าอืออ้อ ๆ ข่า มันชัดตัวเดียว ข่า นามสกุลผิวข่า ผิว เท่านั้นที่อ่านไม่ออก
อ่านออกคำเดียวสุดท้าย ข่า ให้เราอ่าน ผู้เอาจดหมายมานั้นละ ผู้ใหญ่จุ่มเขียนจดหมาย
ส่งมาหาเรา เรามาดูมันอ่านไม่ออก เราก็เห็นบ๊วข้างหลังที่ฉันจ้งหัน

พอดีสองสามวันแกมา ท่านอาจารย์ได้รับจดหมายผมแล้วยัง ได้รับแล้ว เป็น
ยังไงล่ะอ่านออกไหม ทำไมอ่านไม่ออกวะ จะตัดกันเท่านั้นละ ทำไมอ่านไม่ออก พอว่า
เราก็คว่าจดหมายออกมานี้ เอา ลองอ่านให้ผมฟังดูซิ แกไม่เชื่อแกเลยนะ ผู้เขียน
จดหมายก็อ่านไม่ออก ลองอ่านให้ผมฟังดูซิ เราก็เลยอ่าน เราก็อ้ออ้อ ๆ ๆ ข่า เราว่า
อย่างนี้ อ้าว ทำไมถึงอ่านอย่างนั้น ก็เขียนอย่างนี้ นั่นชัดกันแล้วนะนั่น มันเขียนมันอ่าน
ไม่ออก ก็อืออ้อ ๆ ภาษาหนังสือ มันอืออ้อ ๆ ก็ต้องอ่านว่าอืออ้อ ๆ มันชัดที่ ข่า ผิวข่า ผิว
อ่านไม่ออกนะ ข่า ก็ต้องอ่านว่าอืออ้อ ๆ ข่า อู๊ย ทำไมถึงอ่านอย่างนี้ ก็เขียนอย่างนี้นี่นา
มองหน้า ขบขัน ดัดมันเสียบ้างซี

เวลาแต่งตัวข้าหลวงสู้ไม่ได้ อันนี้เมืองไทยเราก็ก็นั่นแหละ เวลาแต่งตัวขึ้นมา ผู้ใหญ่จุ่มสู้ไม่ได้ แต่ความประพฤติของมันเหมือนไก่เขี่ย ความประพฤติเหลวแหลก แหกแนวเลวร้ายยิ่งกว่าไก่เขี่ยอีก ผู้ใหญ่จุ่มเขียนหนังสือเหมือนไก่เขี่ย ความประพฤติของวงราชการเมืองไทยเราที่เป็นหัวหน้าเหมือนไก่เขี่ย เลวขนาดนั้นเวลานี้ ดูหรือยังวงราชการ นี่เอาธรรมมาประกาศสอน ไม่ได้มาพูดเฉยๆ ดูถูกเหยียดหยามกัน เราเอาความจริงมาพูด พูดเป็นอรรถเป็นธรรม ไม่ใส่ร้ายป้ายสีต่อผู้ใด ธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมา เอาไปฟังซิ

เราเป็นลูกชาวพุทธทำไมเก่งยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปทุกผู้ทุกคน ผู้ใหญ่ผู้น้อยเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยการฝ่าฝืนธรรม ไม่มองดูธรรม ไม่มองดูศาสนานั้นแหละ พวกนี้พวกเหยียบหัวพระพุทธเจ้าคือชาวพุทธในเมืองไทยเรา เอาไปพิจารณานะ เมืองไทยนี้เลวมากๆ ลงทุกวันๆ ศาสนาก็เลิกละหมดแล้วมันเอาแต่ความเลวร้ายไปป้ายศาสนาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป เลยดูไม่ได้เวลานี้ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz